Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

►B

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 481/2014,

4. märts 2014,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1299/2013 seoses erieeskirjadega koostööprogrammide kulude rahastamiskõlblikkuse kohta

(ELT L 138, 13.5.2014, lk 45)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2019/693, 7. veebruar 2019	L 118	1	6.5.2019

▼B

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 481/2014,

4. märts 2014,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1299/2013 seoses erieeskirjadega koostööprogrammide kulude rahastamiskõlblikkuse kohta

Artikkel 1

Reguleerimisese ja reguleerimisala

1. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1303/2013 artiklites 65 kuni 71 või nende artiklite alusel sätestatud rahastamiskõlblikkuse eeskirjade kohaldamist, sätestatakse käesolevas määruses erieeskirjad koostööprogrammide kulude rahastamiskõlblikkuse kohta seoses järgmiste kulukategooriatega:

a) personalikulud;

b) kontori- ja halduskulud;

c) reisi- ja majutuskulud;

d) välisekspertide ja -teenuste kulud ning

e) seadmete kulud.

2. Koostööprogrammi seirekomisjonis osalevad liikmesriigid võivad kokku leppida, et ühte või mitmesse lõikes 1 osutatud kategooriasse kuuluvad kulud ei ole ühe või mitme prioriteetse suuna raames rahastamiskõlblikud.

Artikkel 2

Üldsätted

1. Kõik käesoleva määruse kohaselt rahastamiskõlblikud kulud, mis tasutakse toetusesaaja poolt või tema nimel, peavad olema seotud toimingu või selle osa algatamise või algatamise ja rakendamise maksumusega.

2. Rahastamiskõlblikud ei ole järgmised kulud:

a) trahvid, rahalised karistused ning juriidiliste vaidluste ja kohtuvaidluste kulud;

b) kulud kingitustele, välja arvatud hinnaga kuni 50 eurot kingituse kohta, mis on seotud müügiedenduse, kommunikatsiooni, reklaami või teavitamisega;

c) välisvaluuta kursikõikumisega seotud kulud.

Artikkel 3

Personalikulud

1. Personalikulud koosnevad toetusesaaja koosseisus ühel järgmistest viisidest töötava personali tööjõukulude brutosummast:

▼B

a) täiskoormusega;

b) osakoormusega, kusjuures kuus töötatav aeg on kindlaks määratud protsentuaalselt;

c) osakoormusega, kusjuures kuus töötatavate tundide arv on paindlik, või

d) tunnitasu alusel.

2. Personalikulud piirduvad järgmisega:

a) palgamaksed, mis on seotud tegevustega, mida üksus ellu ei viiks, kui ei oleks ette võetud asjaomast toimingut; palk peab olema kindlaks määratud töölepingus, ametisse nimetamise otsuses (mõlemad edaspidi „tööle võtmise dokument") või õigusaktidega, mis on seotud asjaomase töötaja töökirjelduses täpsustatud ülesannetega;

b) tööandja tehtavate palgamaksetega otseselt seotud muud kulud, näiteks tööjõumaksud ja sotsiaalkindlustus, kaasa arvatud pensionid, mida hõlmab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 883/2004, ([1]) tingimusel et:

   i) need on kindlaks määratud tööle võtmise dokumendis või õigusaktidega;

   ii) need on kooskõlas tööle võtmise dokumendis osutatud õigusaktidega ning selle riigi ja/või organisatsiooni standardsete tavadega, kus konkreetne töötaja tegelikult töötab, ning

   iii) tööandja ei saa neid tagasi nõuda.

Seoses punktiga a võib maksed füüsilistele isikutele, kes töötavad toetusesaaja heaks muu lepingu kui töölepingu alusel, arvata palgamaksete hulka ning kõnealust lepingut käsitada tööle võtmise dokumendina.

▼M1

3. Personalikulusid võib hüvitada kas:

i) vastavalt määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 67 lõike 1 punktile a (mida tõendavad tööle võtmise dokument ja palgatõendid) või

ii) ühikuhindade standardiseeritud astmiku vormis kooskõlas kõnealuse määruse artikli 67 lõike 1 punktiga b ning artikli 68a lõikega 2, lõike 3 esimese lõiguga ja lõikega 4 või

iii) ühekordsete maksetena kooskõlas artikli 67 lõike 1 punktiga c või

iv) kindlamääralise maksena antava rahalise toetuse vormis vastavalt kõnealuse määruse artikli 67 lõike 1 punktile d ja artikli 68a lõikele 1.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 883/2004, 29. aprill 2004, sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT L 166, 30.4.2004, lk 1).

▼B

4. Personalikulud, mis on seotud isikutega, kes töötavad toimingu heaks osakoormusega, arvutatakse kas:

▼M1

a) vastavalt määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 68a lõikele 5 kindlaksmääratud protsendina tööjõukulude brutosummast või

▼B

b) paindliku osana tööjõukulude brutosummast vastavalt toimingule kulunud töötundidele, mille arv on kuude lõikes erinev, lähtuvalt aja registreerimise süsteemist, mis hõlmab 100 % töötaja tööajast.

▼M1

_____

6. Lõike 4 punktis b nimetatud osakoormusega töölemääramise korral arvutatakse personalikulude hüvitamine ühe tunnimäära alusel, mis saadakse kas:

i) kuu tööjõukulu brutosumma jagamisel keskmise kuus töötatava ajaga, mis on väljendatud tundides, võttes arvesse tööle võtmise dokumendis kindlaks määratud tööaega, mis on samuti kindlaks määratud sotsiaalpartnerite asjaomaste tasandite seaduste või kokkulepetega, või

ii) viimase dokumenteeritud aastase tööjõukulu brutosumma jagamisel 1 720 tunniga.

Tunnimäär korrutatakse toimingule tegelikult kulunud töötundide arvuga.

▼B

7. Tööle võtmise dokumendi kohaselt tunnitasu alusel töötavate isikutega seotud personalikulud on rahastamiskõlblikud, kui toimingule tegelikult kulunud töötundide arvu kohaldatakse tööle võtmise dokumendis kokku lepitud tunnimäärale, lähtuvalt tööaja registreerimise süsteemist.

Artikkel 4

Kontori- ja halduskulud

Kontori- ja halduskulud piirduvad järgmiste elementidega:

a) kontori rent;

b) kindlustus ja maksud seoses hoonetega, milles töötajad asuvad, ning kontori seadmetega (näiteks tulekahju- ja varguskindlustus);

c) kommunaalteenused (näiteks elektrienergia, küte, vesi);

d) kontoritarbed;

e) toetusesaaja organisatsioonis pakutav üldine raamatupidamine;

f) arhiivid;

g) hooldus, koristus ja remont;

h) turvateenus;

▼B

i) IT-süsteemid;

j) kommunikatsioon (näiteks telefon, faks, internet, postiteenused, visiitkaardid);

k) panga teenustasud konto(de) avamise ja haldamise eest, kui toimingu rakendamiseks on vaja avada omaette konto;

l) riikidevaheliste finantstehingute tasud.

Artikkel 5

Reisi- ja majutuskulud

1. Reisi- ja majutuskulud piirduvad järgmiste elementidega:

a) reisikulud (näiteks piletid, reisi- ja autokindlustus, kütus, auto kilometraaž, teemaksud ja parkimistasud);

b) toidukordade kulud;

c) majutuskulud;

d) viisakulud;

e) päevarahad.

2. Päevarahadega kaetavaid lõike 1 punktides a–d nimetatud elemente ei hüvitata päevarahadest eraldi.

3. Välisekspertide ja -teenuste osutajate reisi- ja majutuskulud kuuluvad artiklis 6 loetletud välisekspertide ja -teenuste kulude hulka.

4. Käesoleva artikli kohaste kulude otsene tasumine toetusesaaja töötaja poolt tuleb tõendada toetusesaaja poolt sellele töötajale makstud hüvitise tõendiga.

5. Tehnilise abi ning müügiedendustegevuse ja suutlikkuse edendamisega seotud toimingute puhul on väljaspool programmipiirkonna liiduosa tekkinud kulud rahastamiskõlblikud juhul, kui need on kantud kooskõlas määruse (EL) nr 1299/2013 artikli 20 lõikega 3.

6. Korraldusasutus võib tunnistada väljaspool programmipiirkonna liiduosa asuvates ettevõtetes tekkinud majutus- ja toitlustuskulud rahastamiskõlblikuks juhul, kui need on kantud kooskõlas määruse (EL) nr 1299/2013 artikli 20 lõikega 2. See kehtib ka kohalike reisikulude puhul väljaspool programmipiirkonna liiduosa asuvas ürituse või tegevuse kohas.

7. Väljaspool programmipiirkonna liiduosa asuvate toetusesaajate töötajate puhul võib korraldusasutus tunnistada rahastamiskõlblikuks lõikes 1 osutatud kulud, sealhulgas programmipiirkonna liiduosas või sellest väljaspool asuvasse ürituse või tegevuse kohta ja sealt tagasi reisimise kulud, kui need on kantud kooskõlas määruse (EL) nr 1299/2013 artikli 20 lõikega 2.

▼B

8. Programmipiirkonna liiduosas asuvate toetusesaajate töötajate puhul käsitatakse kooskõlas määruse (EL) nr 1299/2013 artikli 20 lõikega 1 rahastamiskõlblikuna lõikes 1 osutatud kulusid, sealhulgas programmipiirkonna liiduosas või sellest väljaspool asuvasse ürituse või tegevuse kohta ja sealt tagasi reisimise kulud.

Artikkel 6

Välisekspertide ja -teenuste kulud

Välisekspertide ja -teenuste kulud piirduvad järgmiste teenuste ja ekspertiisiga, mida pakuvad muud avalik- või eraõiguslikud asutused või füüsilised isikud kui toetusesaaja:

a) uuringud või küsitlused (näiteks hindamised, strateegiad, kontseptsioonimärkmed, disainikavad, käsiraamatud);

b) koolitus;

c) tõlked;

d) IT-süsteemide ja veebisaidi arendus, muutmine ning uuendamine;

e) müügiedendus, kommunikatsioon, reklaam või teavitamine, mis on seotud toimingu või koostööprogrammi kui sellisega;

f) finantsjuhtimine;

g) ürituste või koosolekute korraldamise ja elluviimisega seotud teenused (sealhulgas rent, toitlustus või suuline tõlge);

h) üritustel osalemine (näiteks registreerimistasud);

i) õigusalase konsultatsiooni ja notariteenused, tehniline ja finantsekspertiis, muud konsultatsiooni- ja raamatupidamisteenused;

j) intellektuaalomandi õigused;

k) määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 125 lõike 4 punkti a ning määruse (EL) nr 1299/2013 artikli 23 lõike 4 kohased kontrollid;

l) programmi tasandi sertifitseerimis- ja auditeerimiskulud määruse (EL) nr 1303/2013 artiklite 126 ja 127 alusel;

m) garantiide andmine panga või muu finantseerimisasutuse poolt, kui seda nõuavad liidu või liikmesriigi õigusaktid või seirekomisjonis vastu võetud programmidokument;

n) välisekspertide, kõnepidajate, koosolekute eesistujate ning teenuseosutajate reisi- ja majutuskulud;

o) toimingute jaoks vajalik muu spetsiifiline ekspertiis ja teenused.

▼B

Artikkel 7

Seadmete kulud

1. Toetusesaaja poolt ostetud, renditud või liisitud seadmete rahastamiskulud, mis ei ole hõlmatud artikliga 4, piirduvad järgmisega:

a) kontori seadmed;

b) IT riistvara ja tarkvara;

c) mööbel ja sisustus;

d) laboratooriumi seadmed;

e) masinad ja vahendid;

f) tööriistad või seadmed;

g) sõidukid;

h) toimingute jaoks vajalik muu spetsiifiline varustus.

2. Kasutatud seadmete ostukulud võivad olla rahastamiskõlblikud järgmistel tingimustel:

a) nende jaoks ei ole saadud Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest muud abi;

b) nende hind ei ületa üldiselt aktsepteeritavat hinda asjaomasel turul;

c) neil on toimingu jaoks vajalikud tehnilised omadused ning need vastavad kohaldatavatele normidele ja standarditele.

Artikkel 8

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.